Doğan Kardeş

Sayı : 17
20 Şubat 1967
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

DENİZ EJDERİ

yeni macera

1

İNGİLTERE'NİN EN BÜYÜK SERVETİ OLAN KRALLIK TACININ MÜCEVHERLERİ TARİHTE İLK DEFA OLARAK MEMLEKET DIŞINA ÇIKIYORDU

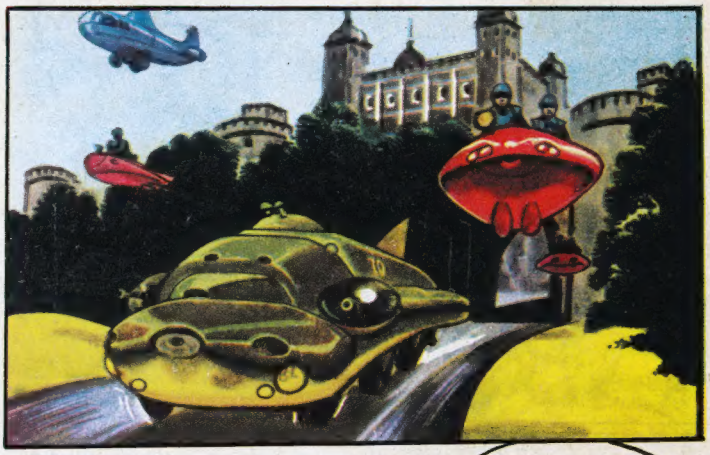

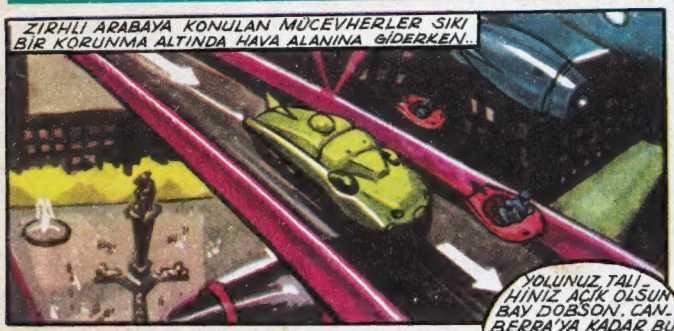

(Devamı son sayfada)

İNCİK ile BONCUK

Yazanlar: Hafize ve Hüseyin Dinöz
Çizen : Hafize Dinöz

İNCİK, BONCUK İKİ KARDEŞ;
KEDİ DEĞİL, SANKİ ATEŞ.

ANNELERİ SARMAN,
EVLERİ KARMAN ÇORMAN

BİZİM AHÇI ÇOK ŞİŞMAN...

EVİN HİZMETÇİSİ AYŞE,
HERZAMAN ELİ İŞTE.

YİNE BİR SABAH ERKEN
UYANDI İKİ KARDEŞ BİRDEN.

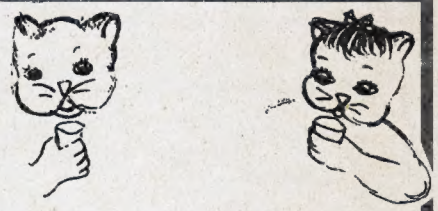

SÜT İÇTİLER DOYA DOYA
BAŞLADILAR OYNAMAYA

BONCUK AŞÇIYI
OYALADI
"ŞİŞKO PATATA"
DİYE
ONU ALAYA
ALDI.

BU FIRSATI BEKLİYEN
İNCİK MUTFAĞA DALDI.

İKİ BALIK KAÇIRIP
BONCUK İLE PAYLAŞTI.
AŞÇI BU İŞE ŞAŞTI...

BİR DAHA BU EVE GİREMEZSİNİZ
DİYE DAYATTI...

BİZİMKİLER
DÜŞÜNDÜLER: GEÇİM GEREK

BU GERÇEĞİ BİLEREK
ÇALIŞMAYA BAŞLADILAR,
EPEY PARA KAZANDILAR.
PARAYI SAVURMADILAR,
HEMEN BANKAYA KOYDULAR
BÖYLECE RAHATLADILAR.

HATTÂ HAFİZE'YLE HÜSEYİN GİBİ
ARMAĞAN KİTAPLAR DA ALDILAR...

YAPI ve KREDİ BANKASI

1967 de tasarruf mevduatı sahiplerine

7.5 MİLYON LİRA

tutarında ikramiyeler dağıtıyor

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

20 Şubat 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 579-17

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI'nın 3. tertip kur'asına iştirak etmek için kupon gönderen binlerce kardeşimizden gelen mektuplar numaralanıp deste haline getirildikten sonra kutulara yerleştirilirken.

PARA BİRİKTİRME FONU

Doğan Kardeş'in kardeşleri arasında para biriktirmeye alıştırmak amacıyle düzenlediği **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI'nın TURUNCU** renkli beşinci tertip kuponlarının ilkini bu sayımızın son sayfasında yayımlıyoruz. Beşinci tertip kur'aya iştirak etmek isteyen kardeşlerimizin bu 1 numaralı kuponla birlikte önümüzdeki sayılarda yayımlıyacağımız 2, 3 ve 4 numaralı TURUNCU kuponları bir arada ve zarf içerisinde:

«DOĞAN KARDEŞ, Para Biriktirme Fonu Müsabakası, Divanyolu, Klod Farer Caddesi No. 5 İSTANBUL»

adresine göndermeleri kâfidir. Doğan Kardeş, kur'ada kazanacak 10 kardeşine YAPI ve KREDİ BANKASI'nda 500'er liralık bir hesap açacaktır. Bu 10 kardeşimiz alacakları İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANLARI ile YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün çekilişlerine katılabileceklerdir.

DİKKAT: Dördüncü tertip çekilişe iştirak etmek için MOR renkli kuponların gönderme süresi 27 Şubat 1967 Pazartesi akşamı sona ermektedir.

İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU TOPLAYAN KARDEŞLERE

Kardeşlerimizden gelen binlerce mektup İNDİRİMLİ KİTAP KUPONLARI'nın büyük bir ilgi topladığını göstermektedir. Her hafta kupon göndererek indirimli kitap isteyen kardeşlerimizden bazıları, kitaplarının ödemeli olarak gönderilmesini istemektedirler. Bunun mümkün olmadığını 15. sayımızda açıklamıştık. Bazıları da hiçbir şey bildirmeden yalnız kupon yollamaktadırlar.

Kitap almak isteyen kardeşlerimizin bu isteklerini nasıl yapacaklarını belirten resimli bir açıklamayı bu sayımızın 13. sayfasında vermekteyiz. Kardeşlerimizin bunu dikkatle okuduktan sonra ona göre hareket edeceklerine eminiz.

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI

3. TERTİP KUR'ADA KAZANANLAR

Doğan Kardeş'in kardeşleri arasında düzenlediği «PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI» nın 3. tertip çekilişi yapılmıştır. Bu çekilişte de Beyoğlu 1. Noteri Dr. Kemal Türkoğlu ve Defterdarlık Murakıbı Necdet Olgaçoğlu ile Doğan Kardeş yöneticileri hazır bulunmuştur.

Kardeşlerimizin büyük ilgi gösterdiği bu müsabakanın 3. tertip kurasında YAPI ve KREDİ BANKASI'nın 500'er liralık «İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI» nı kazanan 10 talihli şunlardır:

1. **MİTHAT ZEKİ GÜVEN:** Lâleli, Ordu Cad. No. 214 - Aksaray — İSTANBUL.
2. **ALEV CONKBAYIR:** II. Mimar Kemal İlkokulu, III. Üst Özel No. 798 — ANKARA.
3. **HİLAL YELENCE:** Sarayatik Mahallesi, Çilek Çıkmazı No. 11 ELÂZIĞ.
4. **SEMİH GARİP:** Kurtuluş, Bozkurt Cad. No. 181, Kat 2 — İSTANBUL.
5. **AHMET ŞEKERCİ:** 71 Sokak No. 4/9, Bahçelievler - ANKARA.
6. **SUNA KARAYEL:** Balmumcu Emekli Subay Apt. No. 41/1, Mecidiyeköy — İSTANBUL.
7. **ÇAĞATAY KESKİNTEPE:** Ferhatpaşa Mah. Erler Cad. 2'nci sokak No. 1/4, Çatalca — İST.
8. **FIRAT ERTAN:** Işıkveren İlkokulu 3/A No. 222, Işıkveren - ZONGULDAK.
9. **VİKTOR BENOZİO:** Bahariye Cad. No. 61/2 Kadıköy — İST.
10. **HAYGO BODURYAN:** Kanatlı Cad. No. 59, Kırıkhan - HATAY.

Doğan Kardeş, talihlileri tebrik ederken bütün kardeşlerine başarılar diler.

DİKKAT: 500'er liralık «İkramiyeli Aile Cüzdanı» kazanan 10 kardeşimiz, adlarına düzenlenen cüzdanları almak için YAPI ve KREDİ BANKASI şubelerince davet edileceklerdir.

AÇIK OTURUM — Röportajımızın sonuna doğru, Ataköy İlkokulu'nun müdürlük odasında bir açık oturum düzenledik. Sayın başöğretmenimiz Nadide Arcan ile büyük masal ustamız Eflâtun Cem Güney'in de izledikleri bu toplantı çok ilgi çekici oldu. Kardeşlerimiz, akıllıca sorularıyle bizi epey terlettiler...

SORMA SIRASI SİZDE! — Şimdiye kadar yaptığımız röportajlarda Doğan Kardeş sorardı, öğrenci kardeşlerimiz de cevap verirdi. Ataköy İlkokulu'nda ise bu iş tersine döndü. Resim, 5/A sınıfında, Doğan Kardeş'e soru sormak için söz isteyen kardeşlerimizi gösteriyor...

ATAKÖY İLKOKULU

Kardeşlerimizle konuşmaya başlamadan önce, okulumuz ve çevresi üzerine de bir iki söz söyleyelim. Ataköy, — buraya «Ataşehir» dense daha doğru olurmuş ya!.. — evet, Ataköy, Bakırköy'ün güneyinde, son derece planlı kuruluşu, göklere tırmanan konforlu apartmanları, tertemiz asfalt yolları, geniş, yeşil alanları ve pırıl pırıl plâjıyle, İstanbul'un son zamanlarda çok parlayan bir sahil sitesi...

Okulumuz bu sitenin ikinci kısmında, henüz bir buçuk yıl önce kurulmuş. Tek katlı, özel duşlarından tutun da, sınıf girişlerindeki vestiyerlerine kadar her türlü rahatlığı içinde taşıyan örnek bir yapı.

Aklıma şöyle bir düşünce geliyor: İçimizde sayısı pek az da olsa, okulla başı pek hoş olmayan kardeşler bulunabilir. Onların kulakları çınlasın! Eğer böyle bir okulda okusalardı, inanıyorum ki, evden, sokaktan daha çok okula bağlanırlardı. Çünkü, Ataköy İlkokulu'nun hiçbir okulda bulunmayan bir özelliği var: Yapan mimar çok iyi düşünmüş; sınıfların bulunduğu bölümü mahalleyle birleştirmiş. Böylece okul-ev ayrılığı kalkmış ortadan. Yani ha evindesin, ha okulda; hiçbir fark duymuyorsun.

BU RÖPORTAJLA İLGİLİ BİRKAÇ SÖZ

Bugüne kadar yaptığımız okul röportajlarında soruları biz sorardık, öğrenci kardeşlerimiz de karşılığını verirlerdi. Ama, Ataköy İlkokulu'nda iş tersine döndü. Kardeşlerimiz bizi hayli çetin sorularla terlettiler, biz de kendilerine cevap yetiştirdik. Artık siz buna kimin röportajı derseniz deyin. Ancak şunu hemen belirtelim ki, bu konuşmalar bize çok yararlı oldu. Kardeşlerimizin dergimiz için düşündüklerini ve dileklerini öğrendik.

Dahası var... Bu röportajla dergimizin yazı ailesi, çok seveceğiniz iki yazar kazandı. Onlardan biri Eflâtun Cem Güney. İçimizde bu adı duymayan var mı? Evet, yetmiş yıllık ömrünü Türk masallarını toplayıp onları en tatlı bir Türkçe ile anlatmaya vermiş olan Eflâtun Cem Güney... Ünlü masal ustamıza Ataköy İlkokulunda rastladık. Saatlerce süren röportajımızı o da izledi ve sonunda şu kararını verdi: «Bundan böyle en güzel masallarımı Doğan Kardeş'de anlatacağım...»

İkinci kazancımız sayın Nadide Arcan. Kendisi uzun yıllar Radyo Çocuk Saati'ni düzenlemiş, şimdi de Ataköy İlkokulu'nun yöneticiliğini yapan değerli bir eğitimcimiz. Onun da yazılarını gene Doğan Kardeş'de okuyacağız.

«SİLİFKE'NİN YOĞURDU» — Okulumuzun rakipsiz olduğu ders dışı çalışma alanlarından biri de folklor ve müzik. 80 kişilik bir koromuz ve 65 kişilik bir halk oyunları ve bale ekibimiz var. Resmimiz bu ekipten bir kümeyi, okulumuzun büyük salonunda hazırlık çalışması yaparken gösteriyor. Soldan sağa: Feza Erözbek, Ayşegül Tekiner, Suha Selman, Nihal Duralar, Sibel Suyolcu, Ayşegül Çetinbaş, Şerife Bilgiç ve Handan Gürocak...

TAKVİM 1967 — 2/A sınıfından bir köşe... Kardeşlerimiz Resim-İş dersinde, yeni yıl takvimlerini hazırlarken, grup başkanı Vasıf Kortun (ortada ayakta), onlara fikirlerini açıklıyor. 2/A'lı kardeşlerimizin yapıp bitirdikleri takvimleri görseniz siz de bayılırsınız...

Evet, sevgili kardeşlerim, size bu okulu ne kadar övsem az. Sözü buraya dökersek, şu iki küçük sayfamız da yetmez. Üstelik şu anda, Ataköy İlkokulu öğrencileri yakamıza yapıştılar. Bizi, sayın müdiremiz Nadide Arcan ve masal babamız Eflâtun Cem Güney'le iki söz konuşmaya bile bırakmıyorlar. Sözcüleri gelmiş, arkadaşları adına çağırıyor. Bizden soracakları çok şey varmış. İsterseniz onları daha fazla bekletmeyelim...

İlk sorucumuz 4/A'dan Fatih Özgüven :

— «Okulumuzu sevdiniz mi?»

— «Elbette. Ama, sizleri daha çok sevdim.»

Yasemin Bayer (4/A):

— «Röportaj yaptığınız okullar içinde en çok hangisini beğendiniz?»

— «Röportajlarımızı oku, anlarsın...»

Nimet Uluözyurt (4/A):

— «Bizim okulumuzda en çok ilginizi çeken şey nedir?»

— «Kardeşlerimin okullarıyle pek güzel kaynaşmış olmaları...»

Nimet Uluözyurt (4/A):

— «Doğan Kardeş ne zaman, nasıl kuruldu, ona niçin bu ad verildi?»

— «Doğan Kardeş ilk sayısını bundan 22 yıl önce, 23 Nisan 1945 günü yayımladı. Dergimiz, adını, bundan 28 yıl önce toprağa verdiğimiz «Doğan» adlı ağabeyimizden almıştır. Doğan, henüz onbir yaşında bir öğrenciyken 1939 yılının tatlı bir bahar günü, İsviçre'de bir dağ gezisine çıkmıştı. 11 arkadaştılar. Gezilerinin en sevinçli bir anında, birden, bir tabiat olayı meydana geldi. Koskoca bir dağ parçası korkunç bir hızla kayarak, Doğan'ı ve arkadaşlarını içine alıverdi. İşte, bu yürekler acısı olay üzerine, hem çocuğunun sevgili hâtırasını sonsuzlaştırmak, hem de sizlere en güzel kültür armağanını sunmak isteyen Doğan'ın babası, dergimizin sahibi, Yapı ve Kredi Bankası'nın Genel Yönetim Kurulu Başkanı Kâzım Taşkent, elinizdeki dergiyi kurdu.

Çiğdem Taşkent (5/A):

— «Doğan Kardeş'ten Türkiye'nin her yerindeki kardeşlerimiz yararlanabiliyorlar mı?»

— «Evet. Karadeniz'in en ucundaki kasabamız Hopa'dan tutun da, Ege Denizi'ndeki Bozcaada'ya kadar her yerde Doğan Kardeş bulunuyor. Ayrıca dergimiz dış ülkelere de gidiyor.»

Handan Gürocak (5/A):

— «Doğan Kardeş en çok nerede okunuyor?»

— «En büyük şehrimiz olduğu için İstanbul'da. Buradaki okuyucumuzun sayısı şimdilik 26.000.»

Burak Vardar (5/A):

— «Doğan Kardeş'in kız okuyucusu mu fazla, erkek okuyucusu mu?»

— «Bunu bilemeyiz. Ancak bildiğimiz bir şey varsa o da şu: Aldığımız mektupların çoğu kız kardeşlerimizden...»

Ahmet Ünal (5/A):

— «Haftada kaç mektup alıyorsunuz?»

— «Ortalama 1000 mektup.»

Fırat Sağesen (5/A):

— «En çok nereden mektup geliyor?»

— «Haftasına göre. Bazen Ankara'dan, bazen de İzmirden...»

— «Doğan Kardeş'in sayfalarını artırmayı düşün müyor musunuz?»

— «Ailelerinin geçim durumları yüzünden bir dergiye 50 kuruştan fazla veremiyecek bir yığın kardeşimiz var. Onları düşünerek fiatını artırmamak azmindeyiz. Zaten pahalıya malolan dergimizin maliyetini daha fazlaya çıkarmamak için sayfa sayımızı da değiştirmemek zorundayız. Unutmayalım ki, Doğan Kardeş kâr düşüncesiyle değil, kültür hizmeti amacıyle çıkarılıyor.»

Ömer Pekmez (2/A):

— «Yarışmalar ne zaman başlayacak?»

—«Okullar tatile girince. Ancak, bu yarışmaların konularını açıklamamız için henüz vakit çok erken. Yalnızca şu kadarını söyleyebilirim: Bu yılın tatil yarışmaları çok daha değişik ve çekici olacak...»

Nevcan Kızılcan (2/A):

— «Yine eskisi gibi Doğan Kardeş ciltleri olacak mı?»

— «Altı ay dolunca, evet.»

Vasıf Kortun (2/A):

— «Gezici bir kitaplığınız var mı?»

— «Hayır. Bu iş şimdilik konumuzun dışında kalıyor.»

Cavidan Demirel (5/B):

— «Benim bir dileğim var: Derginizde ders konularıyle ilgili, kaynak olarak başvurabileceğimiz bilgi yazıları istiyorum.»

Asım Mursaloğlu (5/B):

— «Ben de gerçekçi hikâyelere daha çok yer vermenizi.»

Murat Keleştimur (3/A. Bu kardeşimiz Radyo bilgi yarışmasında derece almış):

— «Uzayla ilgili bilgilere daha çok yer ayırmanızı diliyorum.»

Barçın Vardar (3/A):

— «Okul röportajlarınız yalnızca İstanbul okullarını tanıtıyor. Yurdumuzuun diğer bölgelerindeki okullar için de bir röportaj sergisi düşünmüyor musunuz?»

— «Çok yerinde bir soru. Ancak, Anadolu ilkokullarını birer birer dolaşmak elimizde olmadığına göre, bu işi mektuplaşmak suretiyle yapacağız. Hem de pek yakında...»

Reha Çamuroğlu (3/B):

— «Zekâ testlerinden ayrı olarak, bilgi testlerine her sayıda ve geniş çapta yer veremez misiniz?

— «Bize yabancı dil öğretecek ufak bir köşe istiyorum.»

Ayşegül Eraslan (2/B):

— «Bize anlıyabileceğimiz bir şekilde bale ve müzik kültürü verecek yazılar istiyoruz.»

Yeşim Ulus (2/B):

— «Gazetecimize Doğan Kardeş dergisi geliyor, ama, Doğan Kardeş kitapları gelmiyor. Onları nereden bulabiliriz?»

— «Doğan Kardeş Yayınları'nın İstanbul'un çeşitli yerlerinde satış mağazaları var: Divanyolu'nda, Galatasaray'da, Kadıköy'de... Ama, oralar size uzak geliyorsa, adresimize göndereceğiniz posta havalesi veya posta puluyla, dilediğiniz kitabımızı edinebilirsiniz...»

Ataköy İlkokulu'nda karşılaştığımız sorular ve dilekler aşağı yukarı bunlardı. Ancak, aynı soruyu soran kardeşlerimiz içinden, soruyu ilk soranın adını aldık. Bu durumda diğer kardeşlerimizden özür diler, mektup bekleriz...

★

İŞTE BALERİNLERİMİZ... — Önde diz çökmüş olanlar: Feza Özbek ve Ayşegül Tekiner... Ayaktakiler (soldan sağa): Saadet Lim, Gülen Tunçok, Neşe Ölçen ve Nur Kayabay...

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

8

TARZAN FENA KALPLİ BEYAZ ADAMLARIN TUZAĞINDAN KURTULUP GATANA'YA GİDİNCE GATANA'LILARIN SUSUZLUKTAN ÖLMEK ÜZERE OLDUKLARINI GÖRÜR. ÇİTA İLE BERABER ONLARA SU BULMAYA GİDERLER...

IŞTE KOCA BİR BAOBAB AĞACI. GEL TIRMANALIM.

BUNUN İÇİNDE YAĞMUR SUYU BİRİKMİŞTİR...

TAMAM, BULDUK!.

GATANA'LILAR SU İÇİNCE BİRAZ KENDİLERİNE GELİRLER HERHALDE...

11-17 8524

ŞU SUYU İÇ BAKALIM AHBAP.

HAYIR TARZAN

BU SUYU O KÖTÜ HAYALET ZEHİRLEMİŞTİR... İÇMEM!

YERLİYİ İNANDIRMAK İÇİN EVVELÂ TARZAN İÇTİ.

SONRA ZAVALLI YERLİYE DE YAVAŞ YAVAŞ İÇİRDİ... O SIRADA KABİLE BAŞKANI KOŞARAK GELDİ...

HAYALETİ GÖRDÜM!

11-18 8525

MAĞARADA GÖRDÜM ONU! DÖRT İNSAN BOYU VAR. VE ÇOK GÜRÜLTÜ YAPIYOR

HAYALETİN EFENDİSİ DE KAMÇILI BİR KADIN!

MESELEYİ ANLAR GİBİ OLUYORUM.

HAYDİ BAKALIM, BENİ HAYALETİ GÖRDÜĞÜN MAĞARAYA GÖTÜR.

JOHN ELARDO

11-19 8526

GÜRÜLTÜ ETMEYELİM, HAYALET DUYARSA KIZAR. SONRA...

SONRA, HEPİMİZİ ÖLDÜRÜR.

KARŞIDAN BİZE DÜRBÜNLE BAKIYORLAR. BENİM BİLDİĞİM DÜRBÜNÜ İNSANLAR KULLANIR...

11-21 8527

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved © 1968 by United Feature Syndicate, Inc.

HEY ARKADAŞLAR! TARZAN BİR MAYMUNLA BURAYA DOĞRU GELİYOR.
HANİ TARZAN ÖLMÜŞTÜ?
ARSLANLAR PARÇALADI ONU.
DURUN!.. TARZAN DA ORMAN ADAMIDIR. HAYALETTEN KORKAR.
11-22 8528
ANGU HAYALET MAKİNESİNİ İŞLETİRKEN BİZ İŞİMİZE DEVAM EDELİM...
İŞ ZATEN BİTİYOR.
BÜTÜN MALLAR YOLA ÇIKMAYA HAZIR
TARZAN NİYE BURAYA GELDİ ACABA?
BİLMİYORUM. AMA O GELDİ DİYE BU GİZLİ DEFİNEYİ BIRAKIP GİDECEK DEĞİLİM!..
11-23 8529
BEN KORKUYORUM TARZAN
SEN BURADA KAL ÖYLEYSE... EĞER AKŞAMA KADAR GELMEZSEM, SİZ DE KAÇIN BURADAN.
ÇİTA, DUR!
A.A.A... ÇİTA BANA BİR TEHLİKEYİ HABER VERMEK İSTİYOR.
11-24 8530
ŞİMDİ MAĞARADAKİLERİ ALDATMAK İÇİN BİR HİLE DÜŞÜNMELİ.
TAMAM, BULDUM. ÇİTA İLE TAŞ ATMA OYUNU OYNARIZ
TARZAN BENİ ALDATMAK İSTİYOR...
11-25 8531
KİMSE ATEŞ ETMEDİ. BAKALIM, ÇİTA GERİ ATARSA NE OLACAK
O ZAMAN ADAM HERHALDE ŞAŞIRACAKTIR
BU NE BÖYLE?
Devamı var.
DAN!
DAN!
JOHN ELARDO
11-26 8532

LA FONTAINE'DEN BİR MASAL

Horozla Tilki

La Fontaine'in masalları değerli şairimiz Orhan Veli Kanık (1914 - 1950) tarafından büyük bir başarıyla çevrilmiş ve bir kitap halinde, Doğan Kardeş Yayınları arasında çıkmıştı. Yanda okuyacağınız masal, işte o kitaptan alınmıştır.

Görmüş geçirmiş, anasının gözü bir horoz
Tünemiş bir ağacın dalına.
Kurnaz Tilki, sesini yumuşatarak, ona
Dedi ki: — «Kardeşçiğim, artık dostuz;
Barış oldu hayvanlar arasında.
Müjde getirdim sana, in de bir öpüşelim;
Ama Allah aşkına oyalanma;
Çünkü bilirsin ya, başımdan aşkın işlerim.
Oysa ki siz serbestsiniz daima
İşleri düşünmeyebilirsiniz;
Hem artık size yardım da ederiz.
Şenlik yapın bu akşam en tezidir.
Ama, kuzum, in de aşağıya bir
Doya doya öpeyim gözlerinden.
— «Kardeşim,» dedi horoz, «bu mutlu haberinden
Daha güzel bir haber alamazdım şüphesiz
Bu nefis
Bu mutlu haberinden
Üstelik bunu senden öğrenmekle
Sevincim iki kat oldu. Ama, dur hele...
Bunu müjdelemek için olacak,
Bak iki tazı geliyor koşarak.
Hızlı da koşuyorlar; haydi ben ineyim de
Hep birden öpüşelim tazılar geldiğinde.
— «Hoşça kal,» dedi tilki, «yolum biraz uzunca,
Kutlarız bu barışı yeniden buluşunca.»
Çabuk toplayıp tası tarağı,
Külhani bir anda tırmandı dağı.
Bir iş çıkmamıştı numarasından,
O sırada çalının arkasından,
İhtiyar horoz kıs kıs gülüyordu.
Oyunbazı oynatmak pek hoş oluyordu.

HAYVANLARI KONUŞTURAN BÜYÜK MASAL ŞAİRİ

JEAN DE LA FONTAİNE

Jean de la Fontaine (1621 - 1695)

Toprağın üzerinde uzun bir karınca kuyruğu ilerliyor.

Her zaman sağa sola telâş içinde koşuşan bu çalışkan hayvancıklara ne olmuş böyle? Niçin bu kadar ağırdan alıyorlar? Niçin mi?.. Bir ölüleri var da, ondan... Onu merasimle gömmeye gidiyorlar.

Bir adam da oturmuş, onları gözlüyor. Böcekler üzerinde inceleme yapan bir bilgin mi acaba? Yoo, hayır. Tabiatı ve hayvanları seven bir meraklı, o kadar. Cenaze kortejini mezarlığa kadar izledikten sonra, dalgın dalgın geri dönüyor. Birazdan masasının başına geçecek; karıncalar da içinde olmak üzere, tabiattaki bütün canlıları dile getiren o güzelim masallarından birini yazmaya koyulacak...

Bu adam, Fransız'ların ünlü masal şairi Jean De La Fontaine'in (Jan Dö La Fonten okunur) ta kendisidir.

SAVRUK BİR İNSAN - BÜYÜK BİR YAZAR

Jean de La Fontaine 1621'de doğdu. Babası, Fransa kralının Ormanlar ve Sular bakanıydı. Bu yüzden Jean'ın çocukluğu ormanlarda, tabiat ortasında geçti. İlk ve orta öğrenimini doğduğu şehirde yaptıktan sonra rahip olmaya karar verdi. Maymun iştahlı bir çocuk olduğundan bir yıl sonra bu işten caydı ve Hukuk Fakültesine girdi. Hukuk diplomasını eninde sonunda aldı, ama, onu ömrünün sonuna kadar da kullanmadı. Çünkü La Fontaine, şehir hayatını sevmeyen bir adamdı. İşi gücü, babasından miras kalan malikânedeki zengin kitaplığa kapanıp bol bol okumak; yorulunca da açık havaya çıkarak, ırmaklarda yüzen balıkları incelemek, ağaçların arkasına saklanan sincapları, tavşanları gözlemek, gökte süzülen kuşları seyretmekti.

La Fontaine, çok sevdiği hayvanlar yardımı ile insanların zayıf, kusurlu yanlarını ortaya dökmüş, okurlarını öğüt vererek eğlendirmeyi her yazardan iyi başarmıştır.

La Fontaine 1647'de evlendikten sonra bile düzenli bir aile babası olamadı. Karısına, çocuklarına gereken ilgiyi göstermedi. Ama, gerçekte çok saf, açık yürekli bir insandı. Ömrü boyunca bir tek yalan söylemedi. Bütün başıboşluğuna rağmen bir yazar olarak çok çalıştı, çok eser verdi. Para sıkıntısına düştüğü çok oldu ama, gene de onu beğenen ünlü devlet adamlarının desteğiyle yaşadı, ünlü edebiyatçıları ve sanatçıları yakından tanıdı. 1684'de Akademi üyesi seçildi. 13 Nisan 1695 günü Paris'te öldü.

La Fontaine, öteden beri bilinen hayvan hikâyelerini birer masal-şiir haline getirmiştir. Tabiatta var olan her canlı onun eserlerinde konuşur. Yazar, kişilerin çoğunu hayvanlar arasından seçmiştir. Sık sık sözünü ettiği hayvanlar kurt, tilki, horoz, aslan, eşektir. La Fontaine, bu çok sevdiği hayvanlar yardımıyle insanların zayıf, kusurlu yanlarını ortaya dökmüş, okurlarını öğüt vererek eğlendirmeyi her yazardan daha iyi başarmıştır.

Resimle Şiir el ele

Şubat'ın ilk haftası, Beyoğlu Olgunlaşma Enstitüsü'nün sanat galerisindeyiz. Salon tıklım tıklım. Her yaştan, her boydan ziyaretçi var. Yaşına göre uzunca boylu, uzun kumral saçlı, kahverengi gözlerinin içi gülen bir kızı aralarına almışlar, soru üstüne soru soruyorlar ona. Gözlerinin içi gülen kız da, ayakları üzerinde hafiften yükselip, minik parmacığıyla göstererek, vitrinlerde sergilenen şiirlerini, resimlerini açıklamaya çalışıyor. Sevinçten mi, heyecandan mı neden bilmem, yüzü de bir parça kızarmış...

Kim bu kız, biliyor musunuz? İlhami Ahmet Örnekal İlkokulu'nun 4'üncü sınıf öğrencisi Ayşegül Taştan kardeşimiz... Kendisi Doğan Kardeş'e iki davetiye birden göndermişti. Ama, hiç göndermese de olurdu. Böyle, şiirle resmi birlikte ve bu kadar güzel yürütebilen bir kardeşinin sergisini Doğan Kardeş kaçırır mı hiç? İşte, Ayşegül'ün karşısındayım...

GÖZLERİNİN İÇİ GÜLÜYOR!.. — Ayşegül Taştan kardeş, Beyoğlu Olgunlaşma Enstitüsü sanat galerisindeki şiir ve resim sergisinin açılışında, öğrencisi bulunduğu İlhami Ahmet Örnekal İlkokulu'ndan bir arkadaşının elinden çiçek buketini alıyor...

— «Merhaba Ayşegül, önce seni bütün kardeşlerim adına kutlarım...»

— «Gelişine çok sevindim Doğan Kardeş... Ben de bütün kardeşlerimi yürekten selâmlarım...»

— «Ayşegül, senden ilk istediğim, önce kendini kardeşlerimize kısaca tanıtman...»

— «1957'de, İstanbul'da doğdum. Beldesan Şirketi müdürü. Ziya Taştan'ın tek kızıyım. Kadıköy Çiftehavuzlar İlhami Ahmet Örnekal İlkokulu'nun 4. sınıfına gidiyorum.»

— «Resme ve şiire ne zaman heves ettin?»

— «Resme üç buçuk, şiire de beş yaşındayken...»

— «İlk ve son şiirinle resmin hangileri? Onları nasıl yazdın, nasıl yaptın, anlatır mısın?»

— «İlk resmim, 1964'de, yedi yaşımdayken yaptığım, şu gördüğün «Yeşil Kuğu...» Sonuncusu ise «Masal Balığı» adını verdiğim şu resim. Onu da bu yıl, Eşref Şefik Bey'in «balıklı konuşma» larından aldığım ilhamla yaptım. İlk şiirlerimi beş yaşımdayken, okuma yazma bilmediğim için, söyleyip anneme yazdırmıştım... «Kelebeğim» adlı şiir işte onlardan biri. Elimde henüz tamamlamadığım iki üç şiirim var.»

— «Bu sergide kaç şiirin, kaç resmin sergileniyor?.»

— «20 resmim ve 25 şiirim.»

— «En çok sevdiğin resmin ve şiirin hangileri?»

— «En sevdiğim resmim, «Benim Gözümle Dünya'nın Görünüşü» adlı tablom. Bu resmimde, üzüntüsünü, Güneş'in de onlara üstten bakışını anlatmak istedim. En sevdiğim şiirim de, 1965'de yazdığım «Karışık Hisler...»

— «Resim yapmakta ne gibi güçlüklerle karşılaşıyorsun? Özel bir çalışma yerin var mı?»

— «Bazen yapmak istediğim resmi istediğim gibi ortaya çıkaramıyorum. Bu yüzden üzülüyorum. Kendime ait odamda çalışıyorum.»

— «Şimdiye kadar katıldığın başka sergiler ve yarışmalar oldu mu?»

— «Bu benim ilk sergim. Daha önce Radyo Çocuk Kulübü'nün açtığı 8 resimli hikâye ve 2 kompozisyon yarışmasına katıldım. 9'unda ilk dereceleri aldım. Son yarışmanın sonucu henüz bildirilmedi.»

— «Resim ve şiir dışında neler yapıyorsun?»

— «Hikâye yazıyorum, piyano dersi alıyorum. Ayrıca çiçek yetiştirmeye ve kimya deneyleri yapmaya da çok meraklıyım.»

— «Gelecekte ne olmak isterdin?»

— «İyi bir yazar...»

— «Peki, Ayşegül, sana son olarak bir şey soracağım: Bak, şu resmin altında «Tahire Teyze'nin Gençliği» yazıyor. Kimin oluyor bu tombul teyze.»

— «Bizim komşumuz...»

— «Sen onun gençliğini nereden biliyorsun?»

— «Üç yıl önceki halini hatırlıyorum. O zamandan beri o kadar değişti, o kadar değişti ki!..»

— «Ama, ya bu resim yüzünden sana darılırsa?..»

— «Haberi yok ki!»

İşte, Ayşegül Taştan kardeşin sergilenen şiirlerinden biri... Ayşegül bu şiirini daha beş yaşında, okuma bilmezken annesine yazdırmış...

KELEBEĞİM

Nazli kelebeğim,
Tatlı kelebeğim,
O güzel elbiseni
Bana verirsen
Bayramlarda giyerim.
Mis kokan sümbüllere,
Kırmızı lâlelere,
Bak ne güzel elbise
Kelebek verdi derim!
Eğer istersen ben de sana
Rond elbisemi veririm...

AYŞEGÜL TAŞTAN

ŞU RESİM Mİ DEDİNİZ?.. — Ayşegül'ün sergisi, büyük küçük herkesin ilgisini çekti. Resmimiz, sanatçı kardeşimizi ziyaretçilere açıklamalarda bulunurken gösteriyor... ↓

3 soru cevap

A- BU BAYRAK HANGİ DEVLETE AİTTİR?
1- KANADA
2- BÜYÜK BRİTANYA
3- AVUSTRALYA

B- YUKARDA RESMİ GÖRÜLEN BU ÜNLÜ İNGİLİZ MUCİDİNİN ADI NEDİR?
1- STEVENSON
2- J. WATT
3- ARKWRIGHT

C- BU MAKİNENİN İSMİ NEDİR?
1- EL PEDALI
2- EL PRESİ
3- EL BIÇAĞI

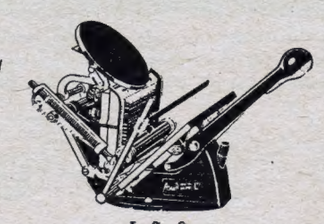

CEVAPLAR: A3 B2 C1

NEREDEN BİLSİN?

Sumru, arkadaşı Filiz'e yaklaşarak:

— «Biliyor musun?» dedi, «dün annemle dişçiye gittik. Dişçi tam iki tane dişimi çekti!»

— «Dişlerin çok mu ağrıyordu?

— Çok ağrıyordu ya...»

— «Peki, şimdi?»

— «Bilmem,» dedi Sumru. «İkisi de dişçide kaldı..»

BAŞKASI...

Tülin'e terlik alınıyordu. Tülin, gösterilen kırmızı pomponlu terliği çok beğendiyse de, «Şunun ipi biraz daha uzun olanı yok mu acaba?» diye sordu. «Yürürken kısa geliyor da...»

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

En ince dikiş iğnesinin ucu, ısırgan otunun etrafındaki tüylerden altı defa daha kalındır.

★

Çelik, yirmi bin atmosferlik bir basınç altında, boyunun 300 misli uzayacak kadar yumuşayabilir.

★

Yağmur damlalarının yere düşme hızı ortalama olarak saniyede 8 metre kadardır!

★

Yeryüzündeki otomobillerin onda altısı Amerika Birleşik Devletleri sınırları içindedir.

★

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

HAKÂRİ İLİNİN MERKEZİ OLAN BU ŞEHRİMİZİN ADI NEDİR?

CEVAP: ÇÖLEMERİK.

NE YAPMIŞ?

«Geçenlerde aldığım gıcır gıcır Chevrolet'i biliyorsun ya, onun yüzünden ev sahibiyle az daha başım derde giriyordu!»

— «Neden?» diye sordu arkadaşı.

— «Neden olacak, aldığım gün eve götürüp garaja sokmak istedim. Ama kapıdan içeri bir türlü sokamadım.»

— «Peki, sonra?»

— «Sonrası, filan yok... Kapısından girmeyince ben de penceresinden soktum.»

7 YANLIŞ

İnsan unutkan olur ama herhalde uzaya çıkacağı saati unutmaz. İşte bizim ressam her zaman olduğu gibi bu sefer de astronota uzay gemisinin hareket saatini unutturmuş ve adamcağızı dev füzenin arkasından koşturtuyor. Unutkanlığı bu kadarla kalsa iyi. Çizdiği birbirine benzer bu iki resmin ikincisinde de 7 yeri ya yanlış çizmiş ya da unutmuş. Bakalım siz bulabilecek misiniz?

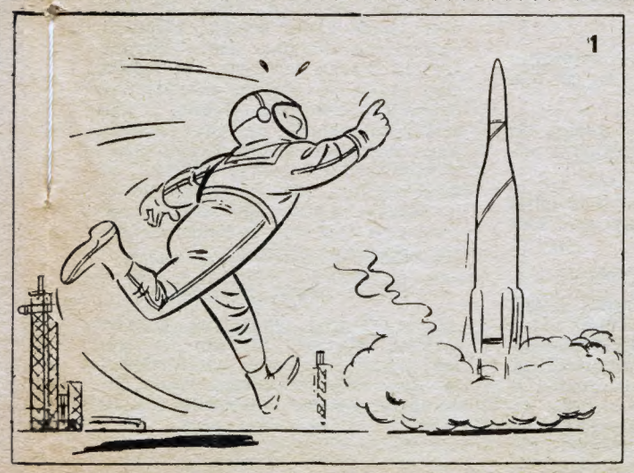

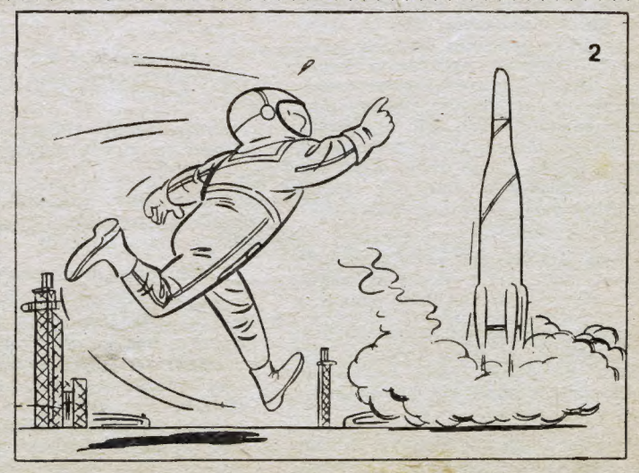

DEĞİŞİKLİKLER

1) Soldaki kulenin tepesi değişik. 2) Astronotun pantolonunun sağ paçasında cep var. 3) Astronotun kaskının arkası daha geniş. 4) Astronotun sağ eldivenlinin koncu daha uzun. 5) Ortada dikteki kulenin yanında fazladan bir bina görülüyor. 6) Füzenin motorları daha aşağıya bağlanmış. 7) Füzenin sağ altında fazladan bir duman kûmesi var.

Kapağı açıp baktıktan sonra haykırdı:
— «Simon, galiba esrarı çözdük!»

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Gabriel ve Simon adında iki öğrenci Paris'te bir soyguna şahit olurlar. Hırsız otomobile atlayıp kaçar. Bir süre sonra Simon hırsızı metrodan çıkarken görür. İki arkadaş adamı takip ederler. Hırsız çocukların «goril» adını taktıkları biriyle buluşur. Adamlar biraz konuştuktan sonra ayrılırlar. Gabriel ve Simon hırsızı yeniden takip etmek isterlerse de ellerinden kaçırırlar. Bu defa «goril» in peşinden giderek bir antrepoya varırlar. Adamın binaya girmesi üzerine meraklanan iki arkadaş antreponun arkasındaki bir pencereden içeriye girerler.

Kapağın bulunduğu yere döndüler. Gabriel eğilip bakınca yüzü sapsarı kesildi. Merdivenin yerinde yeller esiyordu...

MACERA DEDEKTİF

— 3 —

Yazan:

LOUİS GRASSET

Gabriel:

— «Sıkı dur, Simon!» diye fısıldadı ve bir sıçrayışta pencerenin pervazına ulaştı. O sırada Simon boş bulunmuş olmalı ki yere kapaklandı. Arkadaşı arkasına bakmadan eve dalmıştı bile. Gabriel çevresine göz gezdirdi. Burası giriş koridoruna açılan izbe bir odaydı. Anahtarı kapısının üzerinde bırakmışlardı. Gabriel arkadaşına kapıyı açtığı zaman, onu üzerindeki tozları silkerken buldu. Sessizce içeriye girip kapıyı kapadılar. Ortalıkta in cin yoktu. Her yer toz toprak ve örümcek ağları içindeydi. Bir an durup etrafı dinlediler. Kulaklarına hafif bir makine gürültüsü geldi. Gabriel arkadaşına fısıldadı:

— «Şu merdivenden yavaşça çıkalım, Simon,» dedi, «ama dikkat et, merdivenin basamakları çürümüş olabilir...»

Gabriel daha sözünü bitirmemişti ki ayağı takıldı ve boylu boyunca yere uzandı. Bu düşüş, sessiz antreponun içinde bir gök gürültüsü gibi yankılandı.

Çocuklar soluk bile almadan beklediler. Eğer Goril oralardaysa hiç sesini çıkarmıyor demekti.

Gabriel harekete geçmenin tam sırası olduğunu düşünerek işe koyuldu; sırasıyle bütün kapıları yokladı. Hepsi de kilitliydi. Anahtar deliklerinden bakınca, bir yığın sandıktan başka bir şey göremedi.

— «Antrepo dediğin de böyle olur zaten. Hadi dostum, devam edelim,» diye mırıldandı.

İkinci kata çıktılar. Bu kattaki bütün odaların kapıları sımsıkı kapalıydı. Fakat sonuncu kapı her nasılsa açık bırakılmıştı. Bunu gören Gabriel, az kalsın bir zafer çığlığı atacaktı ki, odanın bomboş olduğunu anlayınca yüzü asıldı.

Odanın köşesinde bir merdiven vardı ve tavanda bulunan bir kapağa çıkıyordu. Tavan epey yüksekti.

Gabriel:

— «Elimize pek bir şey geçeceğini sanmıyorum ama, gene de bir göz atalım.» dedi .

Simon cevap vermedi; yanlış bir antrepoya girmiş olabileceklerini düşünüyordu.

Gabriel bir maymun çevikliğiyle merdiveni tırmandı. Kapağı açıp baktıktan sonra haykırdı:

— «Simon, galiba esrarı çözdük!»

Simon çarçabuk arkadaşına yetişti. Tavanarasında bir yığın sandık vardı. Hepsi de ağzına kadar kürkle doluydu. Çocuklar bu kürkleri tanımıyorlardı, ama onların değerli olduklarından emindiler. Sandıkların bir kısmına koca koca sigara paketlerini yerleştirmişlerdi. Gabriel, kimbilir içlerinde kaç milyon sigara var?» diye düşündü ve arkadaşına:

— «İşte bütün sırlarının gizlendiği yer!» dedi, «Böyle olacağını tahmin etmiştim zaten. Haydut çetesi eline geçirdiği bütün ganimeti burada saklıyor. Şimdi yapacağımız şey hemen polise haber vermek. Haydi, zafer bizim demektir.»

Kapağın bulunduğu yere döndüler. Gabriel eğilip bakınca yüzü sapsarı kesildi. Merdivenin yerinde yeller esiyordu.

Gabriel düşünceli düşünceli başını salladı:

— «Biz konuşmaya daldığımız sırada birisi merdiveni çekip almış olmalı. Şimdi ne yapacağız? O kadar yüksek ki, atlayamayız da...»

Simon ses çıkarmadı. Bu durumda ne söyleyebilirdi ki? Pencerenin kirli camlarına yaklaşıp dışarıya göz attı. Güneş batmak üzereydi. Ortalık hafif bir alacakaranlığa bürünmüştü. Uzaklarda Seine nehri, günün son ışıklarıyle sapsarı akıyordu. Az sonra gece olacaktı. Burada mahpus kalacaklarını düşünerek titredi.

O sırada suratı asık düşünmekte olan Gabriel ansızın atıldı:

— «Buldum! Bak, aklıma bir şey geldi. Bir balya kürkü yuvarlayıp aşağıya atalım, sonra da üzerine atlayalım. Ha, ne dersin? Henüz her şeyi kaybetmiş sayılmayız.»

Simon aşağıya baktı ve ümitsizce yüzünü ekşitti. Bir balya kürkün üzerine de olsa, atlamak tehlikeliydi. Hele bu karanlıkta... Ama, eğer Gabriel atlayacak olursa o da peşinden giderdi. Arkadaşını yalnız bırakmak bir an bile aklından geçmiyordu.

Gabriel için bu iş küçük bir hendeği aşmak kadar kolaydı. Kaldı ki, sandıklarda bulunan bütün kürkleri aşağıya atarak yumuşak bir tepecik elde etmek ve böylece sakatlanmayı önlemek ellerindeydi. Gabriel kolları sıvadı, sandıklarda ne varsa delikten aşağı fırlatmaya başladı. Vizonlar, mavi tilki kürkleri, samur kürkler... Simon hepsinin adlarını bilmiyordu bile. Kürkler yığıla yığıla sonunda kocaman bir öbek oldu. İş tamamdı. Gabriel arkadaşına seslendi:

— «Haydi Simon, atlıyoruz.»

Önce Gabriel, ayaklarını delikten sarkıttı, elleriyle kapağın kenarlarına tutundu ve sonra kendini salıverdi. Hoooop! İniş kazasız belâsız başarılmıştı. Az sonra Gabriel'in sesi duyuldu.

— «Sıra sende, Simon!»

(Devamı var)

İNDİRİMLİ KİTAP ALMAK İSTEYEN KARDEŞLERİMİZ İÇİN AÇIKLAMA

(1) Doğan Kardeş'in son sayfasındaki kırmızı renkli İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU'nu kesip saklayınız.

(2) Doğan Kardeş kitaplarından almak istediğiniz kitap fiatının yüzde 20'si kadar kupon biriktirdikten sonra şu isteme mektubunu yazınız (Çizmeli Kedi kitabı örnek alınmıştır:

DOĞAN KARDEŞ,
Yayınlarından olan (Çizmeli Kedi) adlı kitabı adresime göndermeni rica ederim. Kitabın yüzde 20 indirimini karşılayan 20 kuponla birlikte 13 liralık posta pulunu bu mektubumla gönderiyorum.

AYŞE DİLER

Adresim: Ayşe Diler
Ankara Cad. No. 11 — SAMSUN

(3) Mektubu ve kuponları zarfa koyunuz ama kapatmayınız.

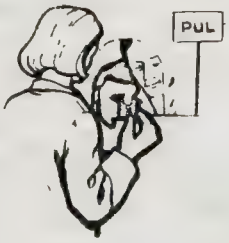

(4) Posta gişesinden 13 liralık posta pulu alınız.

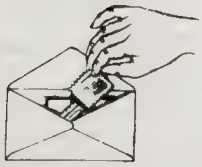

(5) Pulları da zarfa koyduktan sonra zarfı kapatıp postalayınız.

Yalnız zarfın üzerine «DOĞAN KARDEŞ P. K. 1146 - İSTANBUL» adresini yazmayı unutmayınız.

NOT: Doğan Kardeş'in indirimli kitapları için gönderilecek kupon sayısı ile indirimli fiatları gösteren listeler daha önceki sayılarımızda yayımlanmıştı. Yeni listeyi önümüzdeki sayılarda yayımlıyacağız.

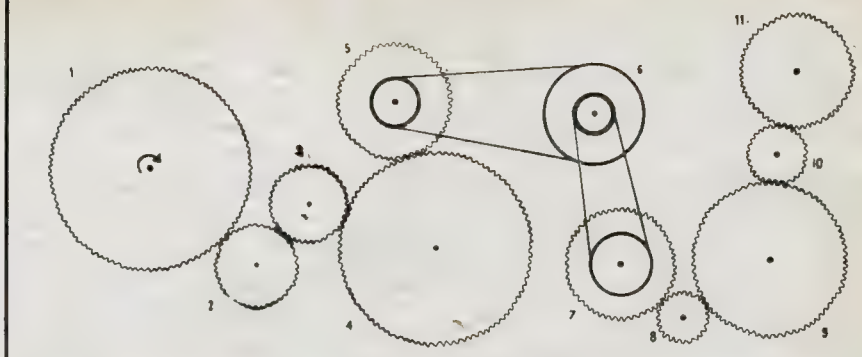

MAKİNE MÜHENDİSİ OLACAKLARA!..

İleride makine mühendisi mi olmak istiyorsunuz? Öyleyse, ilkin şu kolay imtihanı başarıyle vermeniz gerekiyor. Bilin bakalım: Resimde gördüğünüz çarklardan 1 numaralısı soldan sağa döndüğüne göre, öteki 10 çark hangi yönde (soldan sağa mı, yoksa sağdan sola mı) dönmektedir?

★

CEVABI: 2, 4, 8, 10 numaralı çarklar sağdan sola; 1, 3, 5, 6, 7, 9 ve 11 numaralı çarklar da soldan sağa dönmektedir.

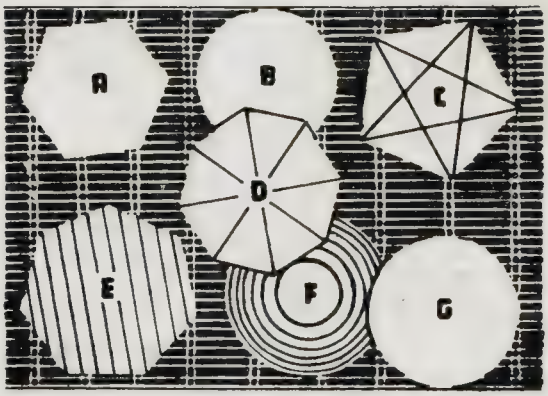

GÖZÜ KESKİN OLANLAR BERİ GELSİN!..

Resimde birtakım geometrik şekiller görüyorsunuz. Acaba, bu şekillerden:

1) A, B'nin içine sığar mı?
2) A, G'nin içine sığar mı?
3) B, A'nın içine sığar mı?
4) C, G'nin içine sığar mı?
5) D, E'nin içine sığar mı?
6) D, G'nin içine sığar mı?
7) E, F'nin içine sığar mı?
8) F. G'nin içine sığar mı?

★

CEVAPLARI: (1) Hayır. (2) Evet. (3) Hayır. (4) Hayır. (5) Evet. (6) Hayır. (7) Hayır. (8) Hayır.

YARGIÇ OLABİLİR MİSİNİZ?

Üç kardeş, bilgeliğiyle tanınmış bir dervişe başvurdular. Adam, çocukların hiçbirini incitmeden develeri bölüştürdü. Acaba, aynı işi siz de yapabilir misiniz?

★

Yaşlı bir Arap beyi ölmüş ve üç çocuğuna 17 deveyi miras bırakmıştı.

Vasiyetine göre büyük çocuk develerin yarısını, ortanca üçte birini ve en küçükleri de dokuzda birini alacaktı.

Çocuklar bu hesabın içinden bir türlü çıkamadılar. Çünkü 17 rakamı ne ikiyle, ne üçle, ne de dokuzla tam olarak bölünemiyordu.

Çözümü: Derviş kendi devesini 17 deveye katar. Böylece develerin sayısı 18 olur. Sonra 9 deveyi (18'in yarısı) en büyük çocuğa, 6 deveyi (18'in üçte biri) ortancaya, 2 deveyi de (18'in dokuzda biri) en küçüğe pay eder. Böylece toplam, 9+6+2=17 olur. Bilge, artan ve zaten kendinin olan sonuncu deveyi de alıkoyar.

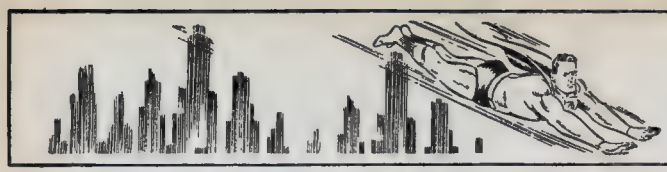

UÇAN

BENİM SAVUNMAMI ÜZERİNİZE ALDIĞINIZ İÇİN İKİNİZEDE NASIL TEŞEKKÜR EDECEĞİMİ BİLEMİYORUM.

TEŞEKKÜRE LÜZUM YOK. BİZ BU ÖDEVİ İSTİYEREK ALMADIK.
SUS GARN... BU BİZİM İŞİMİZ... YAPMAMIZ GEREK!..

BU ADAMLARDA BENDEN NEFRET EDİYORLAR. SUÇSUZ OLDUĞUMA ONLARI NASIL İNANDIRMALI?

LUTOR'U NASIL ÖLDÜRDÜĞÜNÜ BİZE OLDUĞU GİBİ ANLAT, BELKİ CEZAYI HAFİFLETİCİ BİR SEBEP BULABİLİRİZ.
BEN ONU ÖLDÜRMEDİM. KAZARA ÖLDÜ!..

BİR SAAT SONRA...
BU ANLATTIĞIN HİKÂYEYE KİMSE İNANMAZ. BUNDA İSRAR EDECEK OLURSAN KURTULAMAZSIN.
İSRAR EDİYORUM, ÇÜNKÜ DOĞRUSU BU. NE YAZIK Kİ, BUNU İSPAT EDECEK BİR KUVVET YOK ELİMDE...

EĞER HAKİKATİ HERKESE ANLATIP ONLARI İNANDIRAMAZSAM, BU GEZEGENDEN SAĞ SALİM AYRILAMIYACAĞIM

BİR KAÇ GÜN SONRA.
DİKKAT... DİKKAT... ŞİMDİ UÇAN ADAM DÂVASI AÇILIYOR.

SENİ CİNAYETLE SUÇLANDIRIYORLAR, NE DERSİN?
SUÇSUZUM, SAYIN REİS
1328

ŞİMDİ ÜÇ AYRI YAŞTAN ÜÇ KİŞİ SEÇECEĞİM... BUNLAR BU DAVADA JÜRİ VAZİFESİNİ GÖRECEKLER.

BİZ İDDİA MAKAMI OLARAK UÇAN ADAM'IN İDAMINI İSTİYORUZ. ÇÜNKÜ SUÇLU, LUTOR'U BİLEREK, İSTİYEREK ÖLDÜRMÜŞTÜR...
BU DOĞRU DEĞİL!
BU İDDİAYI ÇÜRÜTMELİYİM...

JÜRİ BANA ÖYLE SOĞUK BAKIYOR Kİ, ŞİMDİDEN HÜKMÜ VERMİŞLER GİBİ...
İLK ŞAHİT OLARAK YÜKSEK MAHKEMENİZDEN, ARDORA'NIN ÇAĞIRILMASINI İSTİYORUM.
© 1965 National Periodical Publications, Inc. A Bell-McClure Syndicate Feature

ADAM

BİLİNMEYEN GEZEGENLERDE : 5

UÇAN ADAM LEKSOR GEZEGENİNDE KAZAEN LUTOR'U ÖLDÜRÜR. HAPSE ATILIR. MAHKEME ONA İKİ AVUKAT VERMİŞTİR.

Fedor, haydutlarla çarpışmak için yüreğinde dayanılmaz bir hırs duydu. Ortada, kendisini saymazsa, hayatı kurtarılması gereken beş kişi vardı. Otların üzerinde yatan Jacson'un da sağ olup olmadığı belli değildi...

★

Fedor, arkadaşını koltuklarının altından tutup helikoptere doğru sürükledi.

★

BİR HİKÂYEMİZ VAR

MAVİ KUŞ

Helikopterin ön camından, insanın yüzüne kavurucu bir sıcaklık vuruyordu. Fedor, yaka düğmesini çözdü. Gözleri acıyor, altında, ta ufka kadar dalga dalga uzanan yemyeşil ovayı görmekte güçlük çekiyordu. Başını çevirmeden seslendi:

— «Ben hiçbir şey göremiyorum. Jacson, sen görüyor musun?»

Kimse cevap vermedi.

— «Heey, Jacson!»

Peter başını çevirdi ve omuzu üzerinden, pilot kabininin dibinde yığılakalmış arkadaşını gördü. Adamın çenesi göğsüne düşmüştü. Gözleri kapalıydı. Dürbününü yanıbaşına bırakmış, öylece uyuyordu.

Fedor'un gözleri öfkeyle parladı. Jacson'ın üzerine eğildi ve omuzlarından tutarak hızla sarstı.

— «Jacson, yahu, horlamanın sırası mı şimdi?»

Jacson, maviye çalan yeşil gözlerini açtı ve sıkıntıyle Fedor'a baktı.

— «Adam sende!» dedi. «Görüyorsun ki bir şey bulamadık. Görevimiz bitti demektir. En iyisi dönelim.»

Bu adamla yol arkadaşlığı yapmak Fedor'u çileden çıkarıyordu. Ne diye böyle birini yanına vermişlerdi canım? Kızgınlığını saklamaya çalışan bir sesle:

— «Hong-Tai üzerinden döneceğiz!» dedi.

— «Peki ama, böyle emir almadık ki!..»

— «Biliyorum, ama, zararı yok.»

Helikopter sarsılarak yön değiştirdi. Korkunç bir motor gürültüsü ortalığı kapladı. Sesini duyurabilmek için var gücüyle bağırmak gerekiyordu.

— «Sana dön diyorum!..» diye gürledi Jacson.

Fedor sessizce güldü.

— «Döneceğiz, döneceğiz. Ama, oraya gittikten sonra.»

Jacson üzerine atılmak üzereydi ki telsizin düdüğü duyuldu. Her ikisi de dinleme başlıklarını kulaklarına geçirdiler.

Burundan konuşan, uzak bir ses duyuluyordu:

— «Alo... Mavi Kuş... Alo... Mavi Kuş...»

— «Burası Mavi Kuş... Burası Mavi Kuş...»

— «Göreviniz bitmiştir, üssünüze dönünüz... Göreviniz bitmiştir, üssünüze dönünüz...»

Jacson kaba bir gülüşle Fedor'un omuzuna vurarak:

— «Burası Mavi Kuş, anlaşıldı mı? Ben dönüyorum!»

Fedor'un yüzü öfke ve üzüntüden kıpkırmızı kesilmişti. Kumanda âletlerine hırsla sarıldı. Jacson, alaylı alaylı gülmesine devam ediyordu. Ama, Fedor, motor gürültüsü içinde onu duymuyordu bile. Yalnızca, Jacson'un şiş yüzünde neşeyle parlayan gözlerini ve keyiften yamulmuş ağzını görüyordu, o kadar. Yüreğinde Jacson'a karşı yenilmez bir hınç duyuyordu.

Aradan beş dakika geçmemişti ki, Fedor'un gözüne garip bir şey ilişti. Ovanın ortasında, ağaçların seyrekleştiği bir yerde, saz ve kamış kulübelerden kurulmuş ufacık bir köy vardı. Bu kulübelerden biri tutuşmuş yanıyordu. Fedor bir parça alçaldı. Bunu gören Jacson haykırdı:

— «Ne yapıyorsun?»

Fedor karşılık vermeden inmeye devam etti.

Jacson durmadan söyleniyordu:

— «Budalalığı bırak da yolumuza gidelim. Bize ne yangından? Hem biliyor musun, burası vahşilerin toprağı!..»

Bu arada Fedor seslendi:

— «Şu dürbünü verir misin?»

— «Canım, ne yapacaksın dürbünle?»

— «Sen ver hele...»

Fedor, Jocson'un elinden dürbünü alıp baktı: Birtakım insanlar, kulübelerden fırlayıp ağaçların arasına doğru koşuyorlardı. Dumanlar alabildiğine göğe yükseliyor, alevler sağa sola saldırıyordu. Sonunda, kamıştan ev dayanamadı, eteşler saçarak çöktü. Köyün kıyısındaki alanı kaplayan yüksek otlar dalgalanıyordu. Belliki oralara gizlenmiş kimseler vardı.

Fedor o anda kararını vererek, iniş kolunu ileriye itti. Helikopter hızla yere yaklaşıyordu. Fedor'a söz dinletemiyeceğini gören Jacson geldi, bir eliyle onu arkasından kavrayarak, öteki elini çıkış koluna attı.

Artık Fedor'un sabrı tükenmişti. Korkunç bir öfkeyle yerinden sıçradı ve Jacson'a kapıyı göstererek:

— «Çabuk, makinalı tüfeği al!» diye haykırdı.

Bu beklenmedik çıkış karşısında Jascon boyun eğdi. Fedor devam etti:

— «Sen şu karşıki otluğu makinalıyle tarayacaksın. Köyü basan haydutlar orada saklanıyor... Gözünü aç, ben yere ininceye kadar helikoptere kimseyi yaklaştırma. Ben yere indikten sonra da hemen aşağıya atla, gizlenip ateşe devam et. Hadi, başla!..»

Jacson için bu sözü yerine getirmekten başka çıkar yol yoktu. Silâha sıkı sıkı sarıldı.

Helikopter birinci evin arkasına konmuştu. İki adam hemen yere atladılar. Jacson'un ateş yağmuru altında, saldırganlardan hiçbiri yaklaşmayı göze alamıyordu. Hepsi de bir an için yerlerinde mıhlanıp kalmışlardı. Ama, acele etmek gerekti. Çünkü kendilerini toparlamaya başlamışlardı. Üstelik Jacson'un yeteri kadar mermisi de yoktu.

Köyün içindeki ağaçların arasında, iki ihtiyar yerliyle üç kadın ve iki çocuk, yere çökmüşler, çevrelerine korkuyla bakınarak bekleşiyorlardı. Zavallıcıklar Fedor'un ne istediğini anlıyamıyor, fakat çabuk davranmak gerektiğini seziyorlardı. Sonunda, helikoptere doğru koştular. Fedor o sırada Jacson'un bir çalılıkta siper aldığını görünce yerlilere seslendi:

— «Çabuk helikoptere binin!»

Ve onları pilot kabinine iterek, kendi de kumanda yerine oturdu. Bunu gören Jacson, makinalı tüfeği bırakarak, helikoptere atıldı. Aynı anda, yüksek otların boyunca bir kıvılcım sağnağı görüldü. Haydutlar ateş ediyorlardı. İki büklüm koşmakta olan Jacson, ansızın tökezledi. Ayağa kalkmak için davrandı, ama başaramadı ve boylu boyunca yere uzandı. Vurulmuştu...

Fedor, vakit kazanmak için, motoru çalışır durumda bırakmıştı. Kalkışa her an hazır, bekliyordu. Ama, şu sırada arkadaşı Jacson otların üzerinde yatıyor, haydutlar ise ellerinde silâhları, ara vermeden ateş ederek yaklaşıyorlardı. Helikopterden uzaklıkları yüz metre ya var, ya yoktu.

Fedor, haydutlarla çarpışmak için yüreğinde dayanılmaz bir hırs duydu. Ortada, kendisini saymazsa, hayatı kurtarılması gereken beş kişi vardı. Otların üzerinde yatan Jacson'un da sağ olup olmadığı belli değildi. İçinden bir ses: «Bırak şu Jacson denen sersemi. Ona kalsaydı şimdi bu beş zavallı çoktan öbür dünyayı boylamıştı. Az önce sana nasıl davrandığını hatırlasana!..» diyordu.

Fedor, elinin altındaki kalkış kolunun titrediğini hissetti. Bir tek el hareketiyle kendini kurtarabilirdi.

O anda bütün hayatı gözünün önüne geldi. Eğer şu anda Jacson'u kurtarmasa, bu davranışını ömrünün sonuna kadar unutamıyacak ve büyük bir pişmanlık duyacaktı. Arkadaşı korkağın ve döneğin biri olsa da, onu kurtarması gerekti.

İniş kolunu bıraktı ve yere atladı. Mermiler kulaklarının çevresinden vızıldayarak geçiyor, sağında solunda, otların tepelerini tutuşturuyordu.

İki atlayışta arkadaşının yanına vardı. Başını kaldırıp baktı: Jacson'un gözleri aralandı, dudakları kıpırdadı. Yarı anlaşılır bir mırıldanışla söylendi:

— «Beni bırakıp gitmeyeceksin değil mi?..»

Fedor hemen Jacson'un yanına uzandı ve makinalı tüfekle çevresini taramaya koyuldu. Neye uğradığını şaşıran haydutlar, korkuyla yere kapandılar. Bunu fırsat bilen Fedor, arkadaşını koltuklarının altından tutup helikoptere doğru sürükledi.

Helikopter birkaç adım ilerdeydi. Ama, bu gidiş, Fedor'a bir yıl kadar uzun geldi. Nihayet hedefine ulaşmıştı. Helikopterdeki yolculara haykırdı:

— «Çabuk, yardım edin bana!..»

İhtiyarlardan biri şaşkınlığını üzerinden atmış olmalı ki, helikopterden aşağıya atladı. İki kişi birleşince, Jacson'u kolaylıkla pilot kabinine aldılar.

Az sonra motorun korkunç bir homurtuyla çalıştığı duyuldu. O sırada haydutlar, korkunç bir yaylım ateşi açtılar. Ama, geç kalmışlardı. Çünkü helikopter, olduğu yerde bir iki defa hızla sarsılarak havalandı; çevresinde iki dönüş yaptıktan sonra, dosdoğru, üssüne yöneldi.

İNSANLAR TABİATI TAKLİT EDİYOR

Ünlü İngiliz kâşifi Sir Francis'in ölümünden sonra onun «Golden Hind» isimli gemisi muhafaza ediliyordu. Ama yüz yıl sonra gemi durduğu yerde dağıldı. Buna sebep yuvarlak - kurtlardan Teredo adı verilenlerdi. Gerçekten de tahtaya delik açmakta pek usta olan bu kurtlar yüz yıl içinde gemiyi delik deşik etmişlerdi.

Teredo kurdunun usulünden yararlanan marangoz da elindeki âletle daha çabuk delik açar ama onun açtıkları kurdunkiler kadar düzgün olmaz.

Ağaçkakan'ın ağaç kabuklarını sivri uçlu keskin gagasıyle yontması, kabukların altındaki ağaç kurtlarını bulup yemek içindir. Marangozlar da ağaçkakanlardan edindikleri bu bilgiyle sivri uçlu keskin âlatler yapmışlardır. Böylece yüzyıllardan beri tahtaya istedikleri biçimi verebilmektedirler.

OKUYUCU KÖŞESİ

Mektuplarınızı «DOĞAN KARDEŞ, Okuyucu Köşesi - Divanyolu, Klod Farer Caddesi No. 5 İSTANBUL» adresine gönderiniz.

Hani Ege Denizi'nin kuzeydoğusunda bir Bozcaada'mız var ya, işte o Bozcaada İlkokulu öğretmeni sayın Tankut Alptekin'den bir mektup aldık. Bu mektuptan bir de, aynı ilkokulun 3/B sınıfında öğrenci Ayşe Deniz kardeşin aşağıda okuyacağınız şiiri çıktı:

ÖĞRENCİ

Düzenli olmalı bir öğrenci
Çantası derli toplu, tertemiz elbisesi...
Ödevlerini yapmalı eve gelir gelmez,
Çünkü haylazlık edeni öğretmen sevmez!
İlkokul öğrencisiyiz, ayıp olur bize,
Elimiz boş gelirsek dersimize...

AYŞE DENİZ

Ayşe Deniz

Söke Jaletepe İlkokulu 4/A sınıfında okuyan Yusuf Erkantarcı imzasıyle aşağıdaki şiiri aldık:

KEDİM

Sarı sarı tüylüsün
Boncuk boncuk gözlüsün
Tıpış tıpış yürürsün
Benim yaramaz kedim...

Miyav miyav dersin
Peşimden gelirsin
Manco'yu hep yersin
Benim aklı az kedim...

YUSUF ERKANTARCI

Yusuf Erkantarcı

Bu şiir de, İstanbul Nurettin Teksan İlkokulu 5'inci sınıf öğrencilerinden Ziya Derlen kardeşin:

KUŞLAR

Kuşlar birbiriyle kardeştir
Hepsi bir çift, bir eştir
Çalışırlar, savaşırlar tabiatla
Geçirirler zamanı bu hayatla...

Acırım onlara, hep düşündükçe
Karda kışta yem ararken gördükçe
Bir kuş anlayamaz sevgimi, neden?
Çünkü açıp göremez yüreğimi...
Fakat açmasa da anlarım ben
Bir kuşun beni sevdiğini...

ZİYA DERLEN

İşte bir şiir daha... O da yine İstanbul'da oturan 12 yaşındaki bir kardeşimizden geliyor:

TÜRKİYEM

Türkiyem, canım yurdum
Giydiğim senin malın
Birikmiş olan param
Olsun sana armağan

Türkiyem, ne güzelsin!
Ne güzel havan, suyun, meyvan...
Türkiyem, sen bir tanesin
Her şeyimden değerlisin...

MANNİK BARONYAN

İşte size Dumlu İlkokulu 4'üncü sınıfında okuyan Ayşegül Küçükoğlu kardeşin gönderdiği bir fıkracık:

BİLDİM BİLELİ

İki çocuk evin önünde topaç çeviriyorlardı. Bu sırada yanlarına bir adam yaklaşarak sordu:

— «Yavrucuğum, bu sokak nereye gider?»

Afacanlardan biri şöyle karşılık verdi:

— «Bu sokak bildim bileli burada durur efendim, hiçbir yere gitmez!»

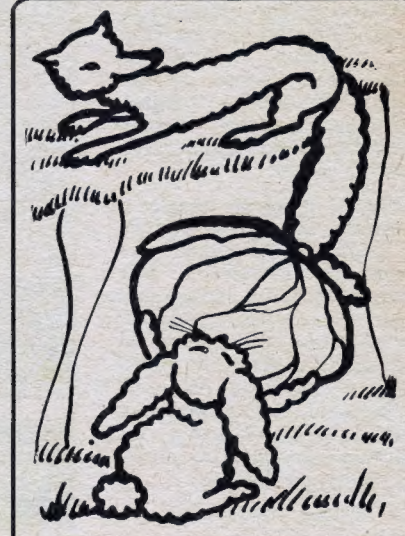

AKILLI TAVŞAN

HALÛK ÇOKUĞRAŞ
(Kandıra Akçakoca İlkokulu sınıf 4. A. No. 21)

Ormanın birinde akıllı bir tavşan yaşarmış. Bu tavşanın ünü gittikçe yayılmış, kurnaz tilki bunu duymuş, hemen yola koyulmuş.

Yolda giderken yalana yalana tavşanı nasıl yiyeceğini düşünüyormuş. Sonunda küçük bir mağara olan tavşanın inine varmış.

Tilki çevresindeki sarmaşıklardan toplayıp uzun bir ip yapmış ve tavşanın mağarasının üstüne sıçramış. Bunu aşağıya uzatmış.

Aklı sıra tavşanı böylece yakalayacakmış. Tavşan o esnada takırtıdan uyanmış ve ipi görünce hemen uzaklaşmış. Kaçarken tilki ile alay etmiş.

Bir gün sonra aynı şey olmuş. Üçüncü gün ip yapacak sarmaşık bulamayınca tilki kuyruğuna bir lâhana bağlayıp sarkıtmış.

Tavşan tilkinin kuyruğunu görünce yapışmış ve çekmeye başlamış. Tilki de yukarıdan çekermiş. Böyle çekişirlerken Tilki'nin kuyruğu kopuvermiş. Canı yanan Tilki uluyarak kaçarken Tavşan arkasından bağırmaya başlamış: «Ummadığın taş baş yarar.»

Kastamonu Ortaokulu 1/E öğrencilerinden Tayfun Akün kardeşin bir fıkrası:

NEDEN SİYAHMIŞ?..

Bir gün resim dersinde, Ahmet bir deniz manzarası yapmıştı. Öğretmen resmi görünce şaşırdı:

— «Denizi neden böyle simsiyah yaptın Ahmet?»

— «Gemi Karadeniz'de gidiyor da ondan, öğretmenim!..»

OKUYUCU MEKTUPLARI

DOĞAN KALKANCI — Gaziantep : Dergimizin haftalık ve yirmi sayfa olduğu gözönünde tutulursa, okuyucularımız için ayırdığımız sayfa normaldir. Ayrıca ben, Doğan Kardeş'te basılmaya değer bulduğum yazı ve mektupları bir sıraya koyarak yayımlamaktayım. Yoksa, kardeşlerimden gelen her şeyi basmaya değil dergimiz, kitaplıklar dolusu ciltler yetmez. Öyle değil mi, adaşım?

NEZİHİ ÇALIŞKAN — Ankara : Dergimizde ayrıca bir fotoğraf köşesi yok. Farkındaysan fotoğrafları yazılarla birlikte yayımlamaktayım. Gönderdiğin «Anne» şiiri de senin olmadığı için, fotoğrafını izin verirsen bir sevimli hatıra olarak saklıyacağım.

TEOMAN AYDOĞMUŞ - Iğdır: Yayınlarımız arasında savaş ve kahramanlıkla ilgili çocuk piyesi bulunmadığı için dileğini yerine getiremiyeceğim. Sevgiler...

CEMALETTİN GÜNER - Havsa: Hastalığın yüzünden okula gidemeyişine üzüldüm. Ama bir yıllık kayıp hiç de önemli değildir. Yeter ki insan sıhhatli ve iyi niyetli olsun. İnşallah pek yakında sağlığını kazanır, özlediğin hayata kavuşursun. Tekrar tekrar geçmiş olsun derim sana.

GÜLEN ERSÜ — Ankara: Şiirlerinde biraz daha iyimser olmalısın. Selâmlar.

ŞAKİR ÇELİK — Yozgat: Kim ne derse desin, yoksulluk başarıya engel değildir. Bunu kabul etmek için, gelmiş geçmiş büyük adamlardan çoğunun vaktiyle fakir birer çocuk olduklarını düşünmek yeter. Nice zengin çocukları da kendilerinden başkalarına güvenmek yüzünden ziyan olup gitmişlerdir. Hayat şartların bugün için çetin olabilir. Ama, bak, ortaokulun son sınıfına gelmişsin. Bu demektir ki yolunun yarısındasın. Bu durumda kendini kapıp koyvermek olur mu? Bana başarının sırrını soruyorsun. Şurası apaçık ki başarıya giden tek yol vardır: İyi niyetle ve yılmadan çalışmak. Haydi, göreyim seni.

BULMACA

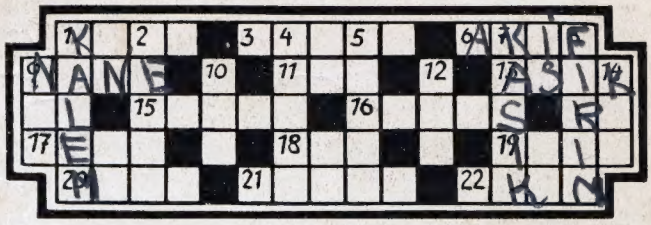

SOLDAN SAĞA:

1 — Kastamonu'nun bir ilçesi, 3 — Bir nevi tatlı, 6 — İstiklâl marşımızı yazan şairin ikinci ismi, 9 — Yemeklere konan kokulu bir bitki, 11 — Temel, 13 — Bir kemiğimizin ismi, 15 — Köylü ayakkabısı, 16 — Bir ilimiz, 17 — At veya arslanın boynundaki saçlar, 18 — Tersi, Velinin arkadaşı, 19 — Ne sıcak ne de soğuk, 20 — Sıvacı âleti, 21 — Boğa güreşi yapılan meydan, 22 — Kalabalık bir şeyin arkası kesilmeden hareket etmesi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Yazı yazma araçlarından, 2 — Meyvaları şekerle pişirerek yapılan tatlı, 4 — Erkek isimlerinden, 5 — Doğu'da petrol mıntakamız, 7 — Sulu yemek yemeye yarayan âlet, 8 — Her yanı kapalı ve aynı sıcaklıkta olan ocak, 9 — Nefesli sazlardan, 10 — Çok çalışkan bir hayvan, 12 — Mesafe, 14 — Bir nevi pasta.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA:

1 — 2 — Maç, 4 — Kolay, 1 — Karaman, 8 — Sim, 9 — Rum, 11 — Balat, 12 — Karın, 13 — Lir, 15 — Mat, 16 — Toraman, 19 — Temiz, 20 — Nal.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Kalas, 2 — Mor, 3 — Çam, 4 — Kamarot, 5 — Yaramaz, 6 — Kilit, 7 — Nuran, 8 — Sal, 10 — Mut, 14 — Saman, 17 — Ren, 18 — Mil.

Şu garip dünya

ŞAKACI FİL

FİL YAVRULARI, HAYVANLAR DÜNYASININ EN ŞAKACI YARATIKLARIDIR. BAZEN ORMANDA AĞAÇLARIN ARKASINA SAKLANIP ANNELERİNİ YARDIMA ÇAĞIRIRLAR. ANA FİL YAVRUSUNU KURTARMAK İÇİN TELAŞLA ORMANA KOŞARKEN YAVRU FİL SAKLANDIĞI YERDEN ÇIKIP ANNESİNE TOSLAR. ANA FİL YAVRUSUNUN BU HAREKETİNİ HOŞ GÖRÜR VE ONU CEZALANDIRMAZ...

PÜSKÜRTÜCÜLER

SU YÜZÜNE ÇIKAN BALİNALARIN SU FIŞKIRTTIKLARINI ZANNEDİYORSANIZ YANILIYORSUNUZ. BALİNALAR SU ALTINDAYKEN CİĞERLERİNDEKİ SU BUHARI ISINIR. SU YÜZÜNE ÇIKINCA BU ILIK HAVA DIŞARININ SOĞUĞUYLA TEMAS EDER VE BUHARLAŞMA OLUR.

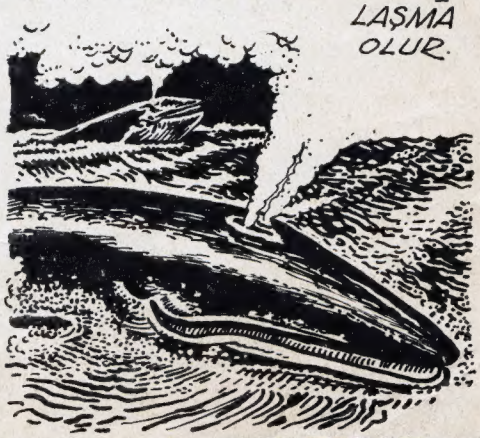

GÜRÜLTÜ ÖNCE UZAKTAN GELDİ, BİRAZ SONRA BÜTÜN U-ÇAĞI KULAKLARI SAĞIR EDİCİ BİR UĞULTU SARDI...

DAKİKALARDAN SONRA UĞULTU KESİLDİ AMA ONUN YERİNİ BAŞKA BİR SES ALDI...

KAPTAN PARSON BUNDAN SONRA EMİRLERİME GÖRE DAVRANACAKSIN. ANLADIN MI?

ANLIYORUM.

BİRAZ SONRA MAVİ YARASA OKYANUSUN SULARINA İNMİŞTİ...

UÇAK DURUR DURMAZ DIŞARI ÇIKACAKSINIZ. YARDIMINIZA GELENLER SİZİ KURTARINCA DA, BÜTÜN BİLDİKLERİNİZİ UNUTACAKSINIZ...

HAY HAY.

ON MİL KADAR UZAKTA DENİZ EJDERİ DEVRİYEDE İKEN İMDAT İŞARETİ ALDI.

MAVİ YARASA SİZİN BÖLGEDE KAYBOLDU. ŞUNU BİR ARAŞTIRIVER TROY.

BAŞÜSTÜNE KOMUTANIM. BEN DE MACERA BEKLİYORDUM.

HİÇ TELSİZ YOK MU?

YOK TROY SENİN AYNA NE GÖSTERİYOR?

ÇOK UZAKLARDA BİR BENEK GÖRÜYORUM. ÇABUK O TARAFA GİDELİM.

AZ SONRA

TUHAF ŞEY FONES. BİZİ GÖRDÜLER, İMDAT FİŞEKLERİNİ NİÇİN PATLATMIYORLAR?

HİÇ OLMAZSA TELSİZLE YARDIM İSTEMELERİ GEREKİRDİ...

ANLAŞILMAZ YARATIKLAR DOĞRUSU. TA YANLARINA KADAR GELDİK, FARKINDA DEĞİLLERMİŞ GİBİ DAVRANIYORLAR.

TROY CAMI KIRIP İÇERİ GİRDİ...

A! KAPTAN TONY BOLLAND! NE OLDU BÖYLE?

NEDİR BU, BİZ NEREDEYİZ?

NE OLDU?

ŞEY... HATIRLAMIYORUM. İNGİLTERE KRALLIK TACININ MÜCEVHERLERİNİ GÖTÜRÜYORDUK...

BU SIRADA BİRKAÇ MİL UZAKTA BATAN MAVİ YARASA'DA...

(Devamı var)